

ЛЕЖАНСЬКА Людмила Ярославівна (11. 03. 1947, с. Вербичне Турій. р-ну Волин. обл. — 09. 09. 1981, Луцьк) — поетеса. Член СПУ (1980). У дитинстві захворіла, все життя була прикута до інвалід. візка.

Закін. заочно середню школу (1971). Рано виявила хист до малювання та вишивки, 1959 почала писати вірші. Друкувалася в журналах, альманахах, колект. збірниках. У сповнених щирістю, любов'ю до рідного краю і людей віршах Л. переважають мотиви, навіяні красою природи і вірою в доброту. Особистий фонд Л. зберігається у Волин. краєзн. музеї.

Основні твори

Поезії. Л., 1980; Стежечка. К., 1980; Чому став синім льон. К., 1981; 1988; Мій доброокий світ. Л., 1986; Мій опротестований долею і людьми світ. К., 2010.

Рекомендована література

1. Людмила Лежанська // Веселка: Антологія укр. літ-ри для дітей. 1984. Т. 2;
2. Гордасевич Г. Метелик на долоні вічності // Гордасевич Г. Силуети поетес. 1989 (обидві – Київ).

П. Й. Коробчук

Бібліографічний опис:

Лежанська Людмила Ярославівна / П. Й. Коробчук // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2016. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-54070>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).